

АТА-АНАМЫЗГА ЖАҚСЫЛЫҚ ЖАСАЙ АЛАМЫЗ БА?

Ерте заманда таудың құзар шыңын мекендеген қыран құс болыпты. Бір жылы әлгі бүркіт өмірінде алғаш үш балапан басып шығарыпты. Балапандардың қанаты қатайып, ұясынан ұшуға аз қалғанда бүркіт үш балапанын тырнағына қысып, теңіз төсіне алып шығыпты. Ұшып келе жатып қанат қақпалы тұрған балапандарынан соңғы рет сызақ алып, былай дейді:

— Қанаттыға қақтырмай, тұмсықтыға шоқтырмай, мөпелеп бағып қаққанымды жақсы білесіңдер. Ертең өскесін өтеуі ретінде маған қандай жақсылық жасайсыңдар? Біріншісі айтыпты:

— Анашым, сенің қамқорлығыңды ақтау үшін қолымнан келгенің бәрін жасаймын. Сені өмір бойы арқалап, алып

жүремін. Дүниенің төрт бұрышын аралағамын, таңжайып тамашаларды көретін боласың, — депті.

Сонда бүркіт басын шайқап, ұясындағы балапаның теңізге тастап жіберіпті. Сосын екіншісіне бұрылып:

— Ал сен не айтасың?

Екіншісі айтыпты:

— Анашым, сені ел аралатып босқа өуре қылмаймын. Ғаламның барлық кереметін алдыңа әкеліп беремін. Ішкенің алдында, ішпегенің артында болады, — депті.

Бүркіт тағы да басын шайқап, екінші балапанын су тұңғығына тастап жібереді. Үшінші балапанына бұрылып, жарқыншақ дауыспен былай депті:

— Ал сен қалай жарылқайсың?! Сонда үшінші балапан былай үн қақтыпты:

— Анашым, өтірік қанша төтті болса да, саған ащы ақиқатты ақтармасқа амалым жоқ. Маған жасаған жақсылығыңның шеті дөшеп де жоқ екенін, оны өтеуге бүкіл ғұмырымды арнасам да жетпейтінім жақсы білемін. Дегенмен менің өмірім сені әлемді аралатуға да, сан түрлі ғаламатты алдыңа алып келуге де арналмайтын айтқым

келеді. Сенің маған жасаған жақсылықтарыңды өз балапандарыма жасау үшін өмір сүремін, — депті.

Көрі бүркіт сонда ғана көңірек кере терен дем алып:

— Біздің әулет аманатын алға апарар, қыран деген атқа лайық бола алар ұрпақ туғанына көзім енді жетті, — деген екен.

Кейде біз балалық пәк көңілмен ата-анамызға мың сан жақсылық жасауды армандаймыз. Әлемді аралатып, қызылды-жасылды қызықтарды көрсетсек қандай жақсы болар деп ойлаймыз. Бірақ диірменнің тасындай шыр айналған өмір айналып келіп, өзіңді де ата-ана еткенде сол балаларды еке-шешеден көргенің бойынша, қамқорлықпен жеткізу жолында өмірдің қалай өтіп кеткенін аңдамай да қалатын сияқтысың.

Ата-анасынан бұрын өзіңнің балаларын ойлап жүретін ересектер әлеміне қарап осындай ойға келемін.

Сымбат ИМАНБАЙ

Биылғы мектеп түлегі ретінде «Кім боламын» деген сұрақ төңірегінде ұзақ ойланған жоқпын. Өйткені жазу өнеріне ынтық болдым, журналист болсам деген тілекпен өстім.

Ұлт тарихының данасы, халық жазушысы Әбіш Кекілбаевтың жазу өнері жайында айтқан сөзі көңілімде мәңгі жатталып қалды.

«...Адамзат ақыл-ойы талай

ғажайыптарды ойлап тауып жатыр ғой. Алда небір ғаламат жаңалық ашылар. Бәрібір ең ұлы жаңалық — жазу. Одан асқан жаңалық болған емес. Жазудың ойлап табылуы — мәңгіліктің біржолата мойындалуы. Жазу адам нәсілін ақылды, айлалы етіп қана қойған жоқ, иманды да ибалы, парасатты да етті. Шын мәнінде, Ғылым, Дін, Мәдениет жазудың арқасында пайда болды. Осы арқылы өткен ұрпақтардың құндылықтарымен сусындады, кемелденді» деген ой-толғамы көне тарихтың күмбірі

жеткен жазу болып өнерінің адамзат баласы үшін қаншалықты құнды, қаншалықты бай мұра екенін дәлелдей түскендей.

Рас, бүгінде әлеуметтік желілер мен онлайн платформалар, YouTube арналар арқылы тез танылуға болады. Диктордың әдемілігімен, дауыс ырғағымен тенті ететін телевизия өлеми де сайт платформалары арқылы дамудың жаңа кезеңіне көшіп

отыр. Радио-дан да сазды әуендер төгілгенде диджей болып, әсем үнмен, тыңдаушының

көңіл-күйін деп басып, әдемі де салмақты оймен баурап алғың келеді. Ақпарат таратудың бірден-бір құралы болған мерзімді басылымдар да медиакөңілсіздікке өміршең болып, тыныс-тіршілігін жалғастыру үшін жаңа дәуірді бастан кешіп жатыр. Бірақ мобилиграфия, таргет, SMM ұғымдар кейде журналист болудың аса маңызды емес екенін алға тартып отырғанды көрінеді. Дегенмен бұған онша келіспеймін. Сондықтан журналистикадағы жаңа тенденцияны жетік біліп қана қоймай, жазу өнерін жете меңгерген маман болғым келеді.

Арманымға жетемін деп сенемін.

Мадина ҒАЛЫМҚЫЗЫ, Қ.Мұхамеджанов атындағы №1 мектеп-гимназия оқушысы

ЖАҢА ШАҒАР ТАРИХПЕН ҚҰНДЫ

Қаланың басты стратегиялық нысаны әрі тоғыз жолдың торабынан тоғысатын сан түрлі жолаушыларды қарсы алатын бас қақпасы және әлеуметтік-экономикалық айнасы Қызылорда теміржол вокзалы 1900-1905 жылдар аралығында Орынбор – Ташкент магистралы іске қосылғаннан кейін салынған. Биыл

салынғанына 118 жыл толып отыр. Аймақтың барлық ауданы теміржолдың бойында орналасқандықтан вокзал құрылысының тарихы да осы жылдармен тұспа-тұс келеді.

Тарихи жазбаларға сүйенсек, Қазақстан, Сібір, Орта Азияның жергілікті тұрғындарын өз жерлерінен ығыстыруға ықпал еткен патшалық Ресейдің соңғы императоры Николай Александрович Романов осы вокзалдың салынуына мүдделі болған деген мәлімет бар. Айтса айтқанда, вокзал жұмысының іске қосылуымен бірге қала халқының саны жергілікті тұрғындардан бөлек жан жақтан ағылған қоныс

аударушылар есебінен қарқынды өскен.

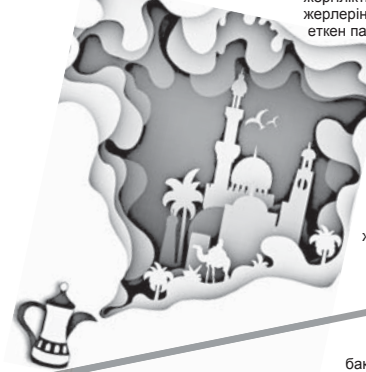
Алғаш тұрғызылған кезде ғимарат бір қабатты болған. Вокзал үшін қызыл кірпіш арнайы Орынбордан жеткізілген. Кірпіштің беріктігін арттыру үшін аттың қылы қосылған.

1969 жылы үш қабатты жаңа вокзал іске қосылды. Қайта жөндеуден өткен ғимараттың бүгінгі келбетіне қарағанда жаңа тәрізді әсер қалдырады.

Үш ғасырда бұл шаһардың атауы үш рет өзгергенін ескерсек, Қамысқаладан – Ақмешіт – Перовскідегі қайнаған қызу тіршіліктің белгісі ретінде бірнеше көне орынды атап айтуға

болады. Мәселен, Қызылордада көпестерден қалған жалғыз үйдің тарихы 1878 жылдан басталады. Бұл үй инженер, генерал Бруноның жобасы бойынша салыныпты. Ертректе мұнда қыздардың шіркеу училищесі орналасқан. Одан кейін тігін-тоқыма фабрикасы мен баспахана өнімдерін осы жерден шығара бастаған. Қазір «сүйегі асып» бұл ғимарат сауда үйіне айналған.

С.ИМАНБАЙ

Туған күнде, той-томалақ ең жиі айтылатыны «Бақытты бол» деген тілек. Қанша адам сізге ыстық ықыласын білдіріп, жүрекжарды тілегін ұсынса, сонша адам бақытты болуыңызға тілектестік білдіреді. Барлық адам аңсаған, армандаған, басқаларға да шын жүрегімен тілеген бақыт деген не өзі?

Ертегілердің барлығы «...бай болып, барша мұратына жетіпті» деп

аяқталады.

«... Сол елдің ханы әрі әділ билеушісі болыпты» деген жолдар да жиі кездеседі. Бұған қарап халық түсінігінде байлық та, ел басқару да бақыт екенін аңғарамыз. Мұндай бақыт қаймана қазақша шапағаты тиіп, көп адамға жақсылық жасай алу мүмкіндігін сыйлайды, сонсымен қадірлі.

Өлемнің екінші ұстазы Әбу Насыр әл-Фараби бабамыз былай дейді: «Бақыт атаулының екі түрі болады: оның алғашқысы – сырттай қарағанда бақыт болып көрінгенімен де, шын мәнісінде

нағыз бақыт болып табылмайтын түрі. Ал екіншісі – өзінің мәнділігімен ерекшеленіп, ешқашанда айырбастауға болмайтын шынайы бақыт. Сырттай қарағанда бақыттың сипаттары болғанымен де, шын мәнісінде нағыз бақыт болып саналмайтын бақыттың түрін байлықпен, шат-шадыман өмірмен, атақпен, даңқпен және дүниеқұмарлыққа бой ұрушылықпен теңестірілгендіктен, оны халық игілігі деп те атайды». Демек ертегілердегі бай болып барша мұратына жетудің мәні көзсіз байлыққа

ұмтылу емес, халық игілігі үшін болса деген ізгі тілектен туған. Сондай-ақ оның астарында жас ұрпақты еңбексүйгіштікке баулудың құпиясы жасырылған.

«Дені сау адамның мың тілегі бар. Ауру адамның бір тілегі бар» дейді халық даналығы. Адамға Жаратқан берген өлшеусіз нығмет – денсаулықтың қадірін ұғындырған осы бір даналық ойда үлкен мағына жатыр.

Рас, ауру адам Алладан дертіне шипа сұрайды. Дені сау, ақылшын бүтін болса, жер бетіндегі жақсылық біткенді жаның қалап тұрады. Демек денсаулықтан артық бақыт жоқ,

М.ҒАЛЫМҚЫЗЫ

